

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Caamaño Sistemas Metálicos i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-477/14)**

(2014/C 261/78)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Caamaño Sistemas Metálicos, SL (Coruña, Hiszpania); Blumaq, SA (Castellón, Hiszpania); Grupo Ibérica de Congelados, SA (Vigo, Hiszpania) i Inversiones Rentaragon, SA (Saragossa, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Industrias Espadafor i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-478/14)**

(2014/C 261/79)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Industrias Espadafor, SA (Granada, Hiszpania); Tutichip, SAU (Barcelona, Hiszpania); Locales, Actividades y Exclusivas Comerciales, SA (Vigo, Hiszpania); RNB, SL (La Pobla de Vallbona, Hiszpania) i Inversiones Antaviana, SA (Valencia, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria przeciwko Komisji

(Sprawa T-482/14)

(2014/C 261/80)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całościowo środki, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.
